

Text:
Radek Suchý Grover

Stoudrost a síla rostlin

Koukněte na:
www.koreny.net

WOLF-DIETER STORL má vizáž pohádkového dědečka či zestárlého hipíka, každý asi vidí něco jiného. Vystudoval sociologii, antropologii a etnobotaniku na amerických univerzitách. Rozhodně je to charismatická a nepřehlédnutelná osobnost. Říká, že má dlouhé vlasy a vousy, protože podobně jako tykadla mravenců umožňují lepší vnímání, napojení a komunikaci. Jeho pouto k Čechám je několikeré, kromě toho, že zhruba polovina z jeho 30 napsaných knih je přeložena do češtiny, jeho babička pochází z Krušných hor. A byla to právě ona, která ho jako malého kluka uvedla do světa bylin, které nazývá našimi rostlinnými spojenci.

Inspirující vztahy

Rostliny jsem měl rád odjakživa. A vždycky jsem měl touhu chápat svět okolo mě do hloubky a v jeho propojenosti a souvislostech. Chodíval jsem rád po cestách, lukách, do lesa a vnímal přírodu kolem sebe, ke květinám si sedl a stromy objímal. Po škole jsem nastoupil do botanické zahrady, abych byl všemu blízko. Ale pořád něco chybělo. Až po dlouhých letech, kdy jsem opustil místo počítačového experta, které pro mě v té době znamenalo především existenční zajištění, jsem narazil na knihu Zahrada jako mikrokosmos, posléze na knížku Čarovná moc rostlin. A přišel ten až euforický a osvobozující „aha efekt“ a prostě pocít „tak to je ono“, to je to, co jsem někde v sobě vždycky tušil.

Co potřebujeme, roste na zápraží

Před 12 lety jsme koupili chalupu s poměrně velkou zahradou v Podkrkonoší. Samozřejmě jsme si pro začátek udělali čaj z všudypřítomných kopřiv a postupem času jsme začali být k tomu, co roste kolem nás, vnímavější. Jak šel čas, postupně se měnila skladba bylin, které tu rostly. Přicházely tu na svět naše děti a přímo před vchodem se nám začal objevovat heřmánek terčovitý. Co lepšího jsme mohli dětem natrhat? Vždyť už jeho vůně děti uklidňuje, zbavuje strachu, čaj z něho pomáhá proti roupům a škrkavkám, na bolesti břicha, při nachlazení. Ale rostou nám tady i další byli-

ny přesně pro nás – jitrocel, kontryhel, kostival, řebříček, lopuch, devětsil, podběl, divoký maliník. Kostival (kostihoj) tady roste už celé věky – vždyť zdejší lidé tady celá staletí pracovali v uhelných dolech a o úrazy nebyla nouze. Přibývají sedmikrásky a pampelišky a nedávno nám vchod začala strážit štětka lesní.

Operace, která se nekonala

Wolf-Dieter Storl s rostlinami mluví, zdá se mu o nich, že sna vystupují ty, které má použít ke svému vyléčení. Je to živý, životodárný a inspirující vztah. V jeho blízkosti rostou ty, které právě on a jeho rodina potřebují, vyléčí si s nimi i tříštinou zlomeninu klíční kosti, jak o tom vypráví v následujícím příběhu. Není pochyb, že se stalo, co se stát muselo: Pes mi vběhl pod kolo a já jsem vysokým obloukem přelétl přes řídkta a v plné rychlosti přistál na asfaltu. Při nárazu do ramene se klíční kost roztrátila jako skleněná trubice. Při ohmatání jsem cítil těsně pod povrchem úlomky kostí. Někdo zavolal záchranku. V nemocnici jsem byl šestkrát rentgenován, poté se objevil lékař s rentgenovými snímky v ruce a ukázal prstem na mnohočetnou zlomeninu. Klíční kost musí být okamžitě operována a vyztužena kovovým prutem, jinak mě rameno zůstane do konce života chromé. Dostal jsem obvaz a lékař mě objednal na příští ráno na operaci. Bolest mě budila celou noc, tablety proti bolesti jsem si přesto nevzal. Pokud to jde, neměla by se bolest při zlomeninách tlumit.

Je důležitým signálem těla, začátek léčebného procesu, zabraňuje nežádoucím pohybům zraněné tkáně, která potřebuje klid. Z různých náznaků a signálů v mojí ženě i ve mně sílilo přesvědčení, že operace by mohla být zbytečná, nakonec jsem podepsal revers a z nemocnice odešel.

Kostival právem zvaný Kostihoj

Rameno jsem měl obvázané fixačním obvazem, aby se nemohlo pohnout. Zbývalo jen najít vhodnou léčivou rostlinu. A tou byl právě kostival, dříve nazývaný kostihoj. Už od dávných dob byl jeho bílý, šťavnatý kořen s vysokým obsahem slizu a s černou kůrou s úspěchem používán při zlomeninách, zánětech kostice nebo při vnitřních zraněních. Kostival je neuvěřitelně vitální rostlina, která překypuje čistou životní silou. V okolí jsme vyhrabali kořeny, zaplnili několik krabic a na našem pozemku posbírali další léčivé rostliny – černohlávek, řebříček a kozlík. Moje žena nastrouhala kořen kostivalu, zamíchala do něj bílek z čerstvého vejce a opatrně nanasla lepkavou pastu na klíční kost. Potom přiložila bandáž, aby rameno zůstalo v absolutním klidu. Dvakrát denně mi obklad vyměňovala. Pokaždé, když bylo třeba vyměnit obvaz, položil jsem se na půl hodiny do vany, tak aby rameno bylo ponořené do horké vody s hrstí černohlávků, řebříčku a jedné polévkové lžice kozlíku, které jsme předtím svařili. Během několika dní zmizely žluté a modré podkožní podlitiny a já jsem cítil, jak se úlomky kostí, jakoby vedeny kouzelnou rukou, znovu shlukují a spojují. Za několik týdnů byla klíční kost zdravá a jako nová. Obklad z kostivalu pomohl vyvolat paměť či organizační plán těla. Byli jsme se ženou rádi, že jsme následovali svoji intuici. Opět se jednou ukázalo, že přirozená samouzdravující síla je moudrým léčitelem.

Šamanská moudrost

Wolf-Dieter Storl nikdy nechtěl být pitvajícím vědcem a nezáčasnějším pozorovatelem. Brzy poté, co začal studovat kulturu kmene Šajenů, si uvědomil, co všechno se sám může naučit. Šajenský šaman nemluvil o rostlinách, mluvil s rostlinami! Považoval je za živé bytosti, které jen komunikují jinými cestami. „Když se člověk zeptá rostlin,“ vyprávěl, „pak ho budou léčit. Ale nejprve se jich musí zeptat.“ Jeho šamanský duchovní svět byl velmi starý, umožňující poznat „medicínskou sílu lidí z doby kamenné“.

Sebevědomí zelení strážci moudrosti

I další zkušenosti z venkovské antropozofické komunity ve Švýcarsku, z práce se sedláky v Emmentalu či pobývání se sádhuy v Indii Wolf-Dietera Storla utvářely a vedly k „přírodní filozofii“, tedy přirozenému způsobu bytí. Sám k tomu říká: „Především ale pro mne byla mistrem učitelem sama příroda. Inspirovalo mne nejen studium moudrých knih o ní, nýbrž především toulky krajinou, lezení po stromech, všímání si a vnímání – vnějšími i vnitřními smysly – života rostlin a živočichů, krajiny, počasí a hvězd. Zejména od rostlin jsem se mnohem mohl naučit: o léčbě, o elementárních bytostech, o rytmickém chodu přírodních jevů. Považuji rostliny za „nadmíru sebevědomé existence“, s jejichž živými těly se lze setkat ve fyzickém světě, jejich „duch“ a „duše“ ale žijí nenarozené v „jiných“ dimenzích bytí. Rostliny přijímají svými zelenými listy do sebe kosmické světlo a kořeny zase poselství země. „Meditují“ o elementárních silách a generují z nich své harmonické formy, své účinné látky. Jsou strážci a bankou vědomostí. Člověka mohou inspirovat prostřednictvím snů, vnuknutí a tušení a mohou mu poskytnout přístup ke skrytým kořenům žití. Naši, zelení bratři a sestry nás mohou dovést i ke kořenům naší kultury, k vědění dřívějších praobyvatel severní a střední Evropy, k našim předkům.“

Pohádkový dědeček v Praze

V roce 1988 se Wolf-Dieter Storl usadil se ženou v podhůří Alp, kde pěstuje rostliny, sbírá byliny, pořádá přednášky a semináře a píše knihy. Názvy mluví samy za sebe – kromě už zmiňovaných jsou to třeba Léčivé a kouzelné byliny mezi dveřmi a brankou, Bylinářské tradice moudrých žen a mužů aneb hlubší pohled na svět bylin, Jsem součástí lesa. 11. září tohoto roku se s ním můžeme setkat v Městské knihovně na Mariánském náměstí v Praze 1. Bude možnost si poslechnout jeho bohaté zkušenosti a znalosti, ale také bude prostor pro jakékoliv dotazy, které budou z publika položeny. Vzhledem k tomu, že Wolf-Dieteru Storlovi bude 75 let, je to výjimečná příležitost ho vnímat naživo. :)

Moudrá vláda rostlin

Rostliny ovlivnily dějiny každého národa. Kvůli koření se vydali na cesty první objevitelé, jako Kryštof Kolumbus, Vasco da Gama a další, a jejich objevy otřásl tradičním křesťanským obrazem světa. Brambory, kukuřice a fazole a další rostlinné potraviny z Nového světa umožnily v dosud nevídaném rozsahu celosvětový nárůst počtu obyvatelstva. Rostliny určovaly trasy putování pravěkých lovců a sběračů. Vždyť zvěř sama putovala od pastviny k pastvině. Kulturní antropologové se shodují na tom, že stravu přírodních národů tvoří z 80 % rostliny, které sbírají především ženy, maso ulovené muži tvoří jen okolo 20 %. Viděno z globální perspektivy, opravdu to vypadá, jako by náš život byl ovládan rostlinami. Rostliny osídlily Zemi mnohem dříve než člověk a učinily ji pro nás i pro zvířata obyvatelnou. Proč bychom měli těmto starým bytostem upírat jejich moudrost? Vládou moudře, tak moudře, že jejich vládu vůbec nevnímáme.

Eva Francová, Kuchařka ze Svatojánu

K panu Storlovi mě dovedla láska k bylinám, kterou máme společnou. Nejdříve jsem vyhledávala informace o přírodní léčbě bylinami, které sděluje čtenářům ve svých knihách, ale postupně jsem zjišťovala, že mi je blízký i jeho vztah ke světu živé přírody a že sdílím mnohé hodnoty, které vyznává. Pomohl mi uvědomit si, že v našich rukou leží zachování téměř ztracených vědomostí o léčivých bylinách a že je velmi nutné byliny také používat, jinak zanikne jejich význam pro člověka. Byl to právě Wolf-Dieter Storl, který významně ovlivnil a podpořil mou důvěru v divoké byliny, protože ta zdaleka není pro dnešního člověka samozřejmá. Pomohl mi v tom, abych se na rostliny plně spolehla, a za to mu nebudu nikdy moct dostatečně poděkovat. Je to jeden z lidí, kterým stojí za to naslouchat

Lucie Suchá Groverová,

spisovatelka, výtvarnice, lektorka předporodní přípravy

Knížky W. D. Storla, které se množily u nás v knihovně, jsem dlouhou dobu obcházela s myšlenkou, že jsem dostatečně vnímavá a citlivá na to, abych se vše, co potřebuji, od rostlin dozvěděla sama. Od malička jsem věděla, že rostliny v jakékoliv podobě nejsou jenom kulisami pro náš každodenní život a případnou relaxaci nebo tím, o čem jsme se učili ve škole. Jsem velmi vděčná, že jsem přesto „náhodou“ jednoho rána sáhla po knize Čarovná moc rostlin, která absolutně předčila veškeré mé představy o jejím obsahu. Nádherná, moudrá a srozumitelná kniha, kterou jsme společně s našimi dětmi přečetli jedním dechem, se stala otevřenou branou k dalším Storlovým knihám, ale hlavně všem rostlinným spojencům na planetě Zemi. Pokud jsem do té doby oplývala citlivostí a vnímavostí, přidala jsem k nim ještě hlubokou pokoru, úctu, ale také omluvu za náš veskrze konzumní a technický přístup.

